

СОРОК

Ми у 2-му класі, 1958 рік.

ПІСЛЯ... СОРОКА

*У Довгошиївській
одинадцятирічці після 40-а
років розлуки зустрілись 40
однокласників, яких доля
розкидала по світах*

У кожної людини є дороге в житті місце, де тебе завжди чекають. Це рідна школа. Щодня тут відчиняє двері гомінлива дівтора.

У той день і Ти прийняла нас, колишніх вихованців, достойних дітей, Довгошиївська школа. Ми з'їхалися звідусіль: зі Словаччини, Чернівців, Москви, Рівного, Львова, Сухівців (Волинська обл.), а також Пісникова, Борбина, Пітушків, Богушівки, Перемилівки, Новин, М.Дорогостаїв і навіть з Америки, - щоб зустрітись через стільки літ. Нас було 40.

«Ми раді зустріти вас у цих стінах», - пролунали зворушливі до глибини душі слова досвідченого педагога і наставника Євгена Братасюка. Щира вдячність за копітку організаційну роботу в підготовці концерту вчителям Надії Ткачук, Інні Лук'ячук. Нестримна сльоза прокотилася у кожного з нас під час святкової програми, яку вели школярі Наталя Корнійчук, Михайло Лебідь та Алла Озеровська. Проїшлися всі й сторінками історії шкільного життя.

Від імені випускників звернувся Григорій Слива. Він дякував першій вчительці - Ніні Трохимівні Гордієвич, котра 40 років тому благословила на дорогу життя 41 учня.

Боляче, що того дня не переступили і вже не переступлять порогу рідної школи чимало вчителів і однокласників, які відійшли у вічність.

40 літ і 40 зим пролетіли, як одна мить. На 40-ову весну, коли довгошиївські землі вкрив рожево-білий цвіт, наше дитинство і юність зустрілись у рідній школі. Щирі слова подяки нашим наставникам, зокрема класним керівникам Галині Кулян, Раїсі Громенко, історик Роману Кулянчу та математику Людмилі Завадській. Саме вони допомогли стати на шлях істини, дали путівку в життя, вчили мудрості, впевненості, незламності. І ми не зганьбили твоєї довіри, Школо. Кожен пішов своєю дорогою, яку призначила доля. 40 літ промайнуло відтоді, як вийшли з твоїх стін і розсіялись по світу: добивалися успіхів, достатків, кували науку, здобували професії. Нам сьогодні зовсім не здається, що скроні вкрила сивина і білим туманом покрилась голова, що підкошується здоров'я. Адже душа ще й досі у пориві юності і не віриться, що ми не діти молодості, а діти старості. Нашу естафету несуть сини й доньки і твердо стають на ноги внуки.

Гордися випускниками, рідна Школо! Бо серед нас: досвідчений лікар, завідуючий Кліванським військовим шпиталем Григорій Слива, заслужений вчитель України у Чернівцях Микола Ковальський, підполковник російської армії Василь Уїздовський, головні інженери вітчизняних заводів Євген Теслюк, Василь Максимов, Олександр Мельничук, В'ячеслав Полицяк і Василь Цимбалюк, головні бухгалтери компанії «Укрнафта» Галина Чернета і Ніна Завадська, шофер міжнародних перевезень із 35-річним стажем Петро Хевзюк та багато-багато інших.

Чимало зусиль доклали до цієї зустрічі сестри-близнючки Любов і Надія Драганчуки, Антоніна Теслюк, Микола Чайка, Людмила Лук'ячук, Віра Кидун, Віра Шило, Людмила Петрук, Василь Кудрик. Із задоволенням усі смакували й величезним тортом зі словами «40 років зустрічі», який спекли господині та випускниці Софія Черв'як і Неоніла Чекеренда. А Ніна Черв'як обдаровувала нас власними віршами. Слова глибокої шани й вдячності від покоління 60-х років лунали з вуст В'ячеслава Маніка, Віктора Теслюка, міжнародного перекладача, котра мешкає нині в Словаччині, Катерини Руснак.

Ми низько вклоняємося перед дирекцією школи, педагогами, першою вчителькою і всіма, хто провів за поріг Довгошиївської ЗШ не одне покоління вихованців. Зичимо їм усього найкращого: нехай повік не згасає ваша людська доброта, мудра вчительська душа. Здоров'я вам, щастя не на рік, а на все життя: щоб більше було радостей земних, щоб ніколи не хворіли, щоб радісним і довгим був Богом виділений вік з добром, любов'ю, спокоєм і миром. Уклін вам, дорогі наставники!

Ми не прощаємося, Школо, ми всі сказали: «До наступної зустрічі!»

*Любов ДРАГАНЧУК,
випускниця 1967 року.*